

KUPAX010B08A

Krajský úřad Pardubického kraje odbor dopravy a silničního hospodářství

Komenského nám. 125

532 11 PARDUBICE

Č. j.: KrÚ 17647/2022/ODSH/11

Sp. zn.: SpKrÚ 8001/2022/ODSH/11

tel:466026111

fax:466026394

Pardubice 24. 2. 2022

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Pardubického kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství jako věcně a místně příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích a čl. 1 bodu 9 ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územně samosprávných celků a ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **přezkoumal** podle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), na základě **odvolání** podaného panem [REDAKCE] [REDAKCE], **rozhodnutí** Městského úřadu Hlinsko, odboru dopravy, Adámkova třída 554, 539 01 Hlinsko, ze dne 17. 12. 2021, č. j. Hl 72950/2021/ODP, a podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu **rozhodl** takto:

**Odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko, odboru dopravy,
Adámkova třída 554, 539 01 Hlinsko,
ze dne 17. 12. 2021, č. j. Hl 72950/2021/ODP,**

se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu Hlinsko, odboru dopravy, Adámkova třída 554, 539 01 Hlinsko (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 17. 12. 2021, č. j. Hl 72950/2021/ODP, byl pan [REDAKCE] (dále jen „účastník“) shledán jako provozovatel vozidla registrační značky [REDAKCE] odpovědným za **přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1** zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Tohoto přestupku se měl účastník dopustit tím, že dne 10. 8. 2020 v 21:02 hodin na pozemní komunikaci I/34, Krouna 218, u OÚ v obci Krouna, jako provozovatel výše uvedeného

vozidla reg. zn. [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla (motocyklu) na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Blíže nezjištěný řidič výše uvedeného vozidla nerespektoval a porušil platná ustanovení zákona o silničním provozu, neboť jel po komunikaci ve výše popsaném místě rychlostí 63 km/h, čímž překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h nejméně o 10 km/h (po odečtení přípustné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h); výše popsaným jednáním tento nezjištěný řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 a dopustil se jednání vykazujícího znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Uvedené jednání neustanoveného řidiče bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy a zadokumentováno.

Za přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla účastníkovi podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, v souladu s ustanoveními § 35 – 40 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky, uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Dále mu byla podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a vyhláškou MV 520/2005 Sb., uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Ze spisového materiálu (stručně shrnuto) vyplývá, že správní orgán I. stupně na základě spisového materiálu Městské policie Hlinsko (listy č. 1 – 4 spisu) vyzval účastníka jako provozovatele vozidla v souladu s ustanovením § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k zaplacení určené částky, příp. ke sdělení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (list č. 5 spisu). Účastník na výzvu správního orgánu I. stupně sdělil jméno údajného řidiče – pan [REDAKCE] (dále jen [REDAKCE] viz list č. 6 spisu). Správní orgán I. stupně tedy vyzval [REDAKCE] k podání vysvětlení (list č. 7 spisu) a ověřil si jej v registru obyvatel (list č. 8 spisu). [REDAKCE] na výzvu nereagoval, proto správní orgán I. stupně zaslal ještě jednu výzvu k podání vysvětlení (list č. 9 spisu) a do spisu založil též kartu vozidla, z níž vyplývá, že v době shora popsaného jednání byl provozovatelem vozidla účastník (list č. 10 spisu). Dále bylo do spisu založeno stanovisko Policie ČR k určení míst pro měření rychlosti vozidel Městskou policií Hlinsko (list č. 11 spisu, uvedený úsek pod bodem č. 5) a veřejnoprávní smlouva (list č. 12 spisu). Na druhou zaslanou výzvu [REDAKCE] reagoval a uvedl, že řidičem vozidla v době spáchání přestupku byl on a že chce věc řešit příkazem na místě (listy č. 13 a 14 spisu).

Následně správní orgán I. stupně zahájil řízení o přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, předvolal [REDAKCE] k ústnímu jednání, nařízenému na den 14. 4. 2021 a řádně jej poučil (listy č. 16 – 18 spisu). Písemnost byla doručena tzv. fikcí doručení ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu dne 22. 3. 2021 (doručenka na listu č. 18 spisu). Dne 13. 4. 2021, tj. den před nařízeným ústním jednáním, obdržel správní orgán I. stupně omluvu [REDAKCE] z ústního jednání, k níž doložil předvolání na stejný den k ústnímu jednání u Městského úřad Vsetín – nedoložil ovšem, kdy mu toto předvolání bylo doručeno, tedy nemohla být ověřena ani včasnost, ani důvodnost omluvy. Správní orgán I. stupně omluvu neakceptoval a provedl ústní jednání v nepřítomnosti pana [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně nedisponoval žádným důkazním prostředkem, který by osvětloval, kdo byl řidičem vozidla v době popsaného jednání, dostal se do stavu důkazní nouze. V souladu se zásadou *in dubio pro reo* tak řízení o přestupku pana [REDAKCE] usnesením zastavil, neboť spáchání přestupku nebylo [REDAKCE] prokázáno (listy č. 28 – 29 spisu). Proti tomuto usnesení podal [REDAKCE] odvolání, které ale následně vzal zpět. Odvolací orgán proto řízení zastavil (listy č. 49 – 52 spisu), *obiter dictum* se vyjádřil k dalšímu postupu [REDAKCE], který byl zjevně zneužitím práva (rozsáhlá podání doslova přetékající

nejrůznějšími prostředky, které správní řád nabízí – námitka podjatosti, stížnost, blanketní odvolání podaná k nepříslušným správním orgánům atp. – srov. podání na listu č. 33 spisu). Usnesení o zastavení řízení proti [REDAKCE] tedy nabylo právní moci.

Po splnění všech nezbytných kroků správní orgán I. stupně příkazem ze dne 27. 7. 2021 shledal, že se účastník dopustil výše uvedeného přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu (listy č. 39 – 41 spisu). Proti příkazu podal účastník včasný odpor (list č. 47 spisu), proto správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a vyrozuměl účastníka o plánovaném provedení důkazů mimo ústní jednání dne 6. 12. 2021 hodin a poučil ho mj. i o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu (písemnost účastníkovi doručena do vlastních rukou dne 3. 1. 2021, listy č. 53 – 54 spisu). Účastník následně podal dne 8. 11. 2021 k odvolacímu orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, jíž odvolací orgán vyhověl a dne 8. 12. 2021 přikázal správnímu orgánu I. stupně, aby do 15 dnů vydal ve věci rozhodnutí (listy č. 60 – 61 spisu).

Mezitím proběhlo dne 6. 12. 2021 dokazování mimo ústní jednání, o němž byl účastník předem řádně vyrozuměn, avšak k němuž se bez omluvy nedostavil, nevyužil svého práva, dokazování tedy proběhlo v jeho nepřítomnosti (záznam na listu č. 59 spisu). Na základě provedeného dokazování správní orgán I. stupně následně vyhotovil dne 17. 12. 2021 rozhodnutí (uvedené ve výroku rozhodnutí), jímž účastníka uznal odpovědným z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu (listy č. 62 – 67 spisu). Toto rozhodnutí bylo účastníkovi doručeno do vlastních rukou dne 21. 12. 2021 (viz doručka na listu č. 67 spisu). Dne 29. 12. 2021, tj. v zákonem stanovené lhůtě, podal účastník proti rozhodnutí blanketní odvolání (list č. 69 spisu), které ani na výzvu nedoplnil o odvolací důvody. Ve spisu je též založen dotaz Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, k němuž byla podána žaloba na ochranu před nečinností, ačkoli odvolací orgán opatření proti nečinnosti přijal (pozn. odvolacího orgánu).

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto veškerý spisový materiál k dané věci postoupil podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu. Dle ustanovení § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přitom odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po přezkoumání spisové dokumentace a napadeného rozhodnutí odvolací orgán konstatuje, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a toto své rozhodnutí odůvodňuje následovně:

Odvolací orgán nejprve obecně konstatuje, že v ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je uvedeno, že právnická nebo fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že *jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

V ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je uvedeno, že *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

V ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu je dále uvedeno, že: *V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.*

Ze spisového materiálu přitom bezesporu vyplývá, že blíže nezjištěný řidič dne 10. 8. 2020 v 21:02 hodin překročil na pozemní komunikaci I/34, Krouna 218, u OÚ v obci Krouna, nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h nejméně o 10 km/h (po odečtení přípustné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h), když byla uvedenému vozidlu automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy naměřena rychlost 63 km/h (před odečtem). Výše popsáním jednáním tento nezjištěný řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 a dopustil se

jednání vykazujícího znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Odvolací orgán předně konstatuje, že **odpovědnost za přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je odpovědností objektivní, která nastává bez ohledu na zavinění účastníka.** Úprava objektivní odpovědnosti vychází z premisy, že vlastnictví zavazuje a je jen na provozovateli, komu své vozidlo svěří (i se všemi důsledky z toho plynoucími). K důvodu a účelu právní úpravy se opakovaně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, mj. v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 7/2014-21, dostupném na www.nssoud.cz (odvolací orgán pouze podotýká, že ode dne nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky došlo ke změně terminologie, kdy dřívější „správní delikty“ jsou nově označovány jako „přestupky“, předmětná úprava přestupku provozovatele vozidla se však nijak nezměnila, tudíž na ni původní judikatura dopadá i nadále):

„Nepochybné je, že existuje i veřejný zájem na ochraně zákonných práv a povinností, které pro provozovatele vozidel vyplývají z norem veřejného práva. V řízení před žalovaným bylo prokázáno, že pod jménem stěžovatele a na jeho odpovědnost jsou v zákonných evidencích vedeny údaje o vlastnictví vozidla, nebo též o jeho technických vlastnostech; stěžovatel jako vlastník vozidla je např. povinen uzavřít pojistnou smlouvu podle § 3 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla.

*Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je **postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav**, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. **Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci - nástroje spáchání protiprávnosti - z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.***

Nejvyšší správní soud je toho názoru, že takto konstruovaná odpovědnost působí individuálně preventivně vůči provozovateli vozidla, stejně tak jako generálně preventivně vůči okolní společnosti, neboť je zřejmé, že zjevně nastalá protiprávnost spjatá s užíváním a potažmo provozem vozidla nezůstane postižena bez odpovědnosti konkrétní osoby.

Uvedené nabývá význam právě tehdy, pokud se postih konkrétního pachatele přestupku ukáže neefektivním v důsledku soukromoprávní úpravy užívacího vztahu vozidla po linii vlastník věci-uživatel. Nejvyšší správní soud podotýká, že stejně tak jako provozovatel vozidla obvykle dbá na ochranu své majetkové hodnoty, bude též v jeho zájmu, aby při vědomí o povinnostech, které pro něj vyplývají ze zákonné úpravy, působil i na jiné osoby (tzn. zajistil dodržování povinností řidiče a pravidel provozu srov. § 125f odst. 1 zákona) ve snaze co nejvíce eliminovat negativní účinky, které mu jako provozovateli mohou vzniknout přímo při užívání jeho vozidla, byť způsobené třetími osobami, v rozporu s veřejnoprávními normami.“

Příp. srov. závěry Ústavního soudu, který ve svém nálezu ze dne 16. 5. 2018, č. j. Pl. ÚS 15/16, dostupném na <https://nalus.usoud.cz/>, **neshledal nesoulad napadených ustanovení** (mj. i ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu) **s ústavním pořádkem ČR.**

Odvolací orgán dále připomíná, že provozovatelem vozidla je dle ustanovení § 2 písm. b) zákona o silničním provozu vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel. Správní orgán I. stupně přitom do spisu založil kartu uvedeného vozidla, z níž bezesporu vyplývá, že provozovatelem vozidla byl v předmětnou dobu přestupku právě účastník (srov. list č. 10 spisu). Odvolací orgán má tedy za prokázané, že **provozovatelem vozidla byl v předmětnou dobu právě účastník.**

Odvolací orgán dále přezkoumal, zda byly splněny všechny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla:

Podle ustanovení § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu *Provozovatel vozidla za přešupek odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.*

Ze spisového materiálu je jednoznačně prokázáno, že provozovatelem vozidla byl v době přestupku účastník. Též je prokázáno, že měření bylo provedeno certifikovaným ověřeným rychloměrem používaným bez obsluhy. Správní orgán I. stupně se dostatečně zabýval tím, proč dané jednání vykazuje znaky přestupku a že je lze podřadit pod skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dále odvolací orgán připomíná, že jednání musí vykazovat toliko znaky přestupku, správní orgány tedy nemají povinnost posuzovat, zda byly naplněny veškeré znaky přestupku nezjištěného řidiče. K tomuto srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016 – 46, dostupný na www.nssoud.cz, z něž mj. vyplývá tento závěr (odvolací orgán pouze připomíná, že po vydání tohoto rozsudku došlo ke změně právní terminologie, kdy namísto „správních deliktů“ hovoříme o „přestupcích“):

„ (...) Ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu však cíleně odkazuje jen na „znaky přestupku podle tohoto zákona“, tj. **součástí skutkové podstaty správního deliktu provozovatele vozidla nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají až z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva, jako je tomu (vedle již zmíněných) například u materiální stránky přestupku, věku a přičetnosti pachatele, neexistence přestupkové imunity, právního omylu aj. Ke zkoumání těchto znaků byl dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (viz obdobný závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016 - 35).**

Dále v celém spisovém materiálu se nikde neobjevuje žádná informace o tom, že by jednání mělo za následek dopravní nehodu, účastník toto ani netvrdil (natož aby tuto skutečnost doložil). Podmínky uvedené v ustanovení § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu tak byly beze sporu naplněny.

Podle ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu správní orgán projedná přešupek provozovatele vozidla teprve tehdy, učinil-li nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě (ustanovení § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu), nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno (§ 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu). Tedy primárním účelem je postihnout za přešupek řidiče, ale pokud ten není zjištěn, popř. je nekontaktní, nedaří se mu doručovat atp., nastupuje objektivní odpovědnost provozovatele vozidla, jakožto odpovědnost sekundární.

K tomuto odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně nejen že opakovaně vyzval uvedeného řidiče [redacted] k podání vysvětlení, ale dokonce s ním zahájil přestupkové řízení. To však muselo být s ohledem na důkazní nouzi zastaveno a následně i pan [redacted] vzal své odvolání zpět, tedy řízení bylo pravomocně zastaveno. **Správní orgán I. stupně proto splnil i podmínku učinění nezbytných kroků ke zjištění řidiče vozidla, a byly tak splněny všechny podmínky, aby mohlo být zahájeno řízení s provozovatelem vozidla.**

Účastník podal toliko blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu I. stupně nedoplnil o odvolací důvody. Ačkoli odvolací orgán přezkoumává rozhodnutí v plném rozsahu, nebude a ani nemůže za účastníka domýšlet všechny možné varianty námitek, jež by případně mohl uplatnit. Správní orgány mají toliko povinnost zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku. Této povinnosti správní orgán I. stupně dostál, skutkový stav byl zjištěn nad jakoukoli rozumnou pochybnost (ostatně je popsán na 12 stranách rozhodnutí).

Odvolací orgán dále přezkoumal i procesní postup správního orgánu I. stupně a konstatuje, že byl v souladu se zákonem: Správní orgán I. stupně řádně zahájil a vedl řízení o přestupku sděleného řidiče, avšak neměl žádný důkazní prostředek, který by prokazoval, že [REDAKCE] vozidlo skutečně řídil, proto řízení v souladu se zákonem usnesením zastavil. Účastník přitom nebyl krácen na svých právech, následně v řízení o přestupku provozovatele vozidla byl řádně poučen o možnosti účastnit se dokazování mimo ústní jednání (čehož nevyužil) a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (rovněž nevyužil), žádné další dokazování či důkazní prostředky nenavrhoval, v napadeném rozhodnutí byl poučen o lhůtě a náležitostech odvolání, které následně včas podal, avšak ani na výzvu je nedoplnil o odvolací důvody.

Odvolací orgán rovněž přezkoumal i výši uloženého správního trestu a konstatuje, že tento byl uložen na samé spodní hranici zákonného rozpětí, neboť správní orgán I. stupně chtěl působit především preventivně, zdůraznil, že účastník se uvedeného přestupku dopustil poprvé (zjištěno z úřední činnosti správního orgánu I. stupně) a jednalo se o jediný přestupek, nikoli o více přestupků projednaných ve společném řízení. S tímto postupem a s výši uloženého správního trestu se odvolací orgán ztotožňuje.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán konstatuje, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně považuje za zákonné, tedy že účastník skutečně porušil právní povinnosti stanovené mu zákonem o silničním provozu s tím, že i procesní postup správního orgánu I. stupně byl v souladu se zákonem, a proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Toto rozhodnutí je konečné. Další odvolání proti němu není přípustné (ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Ladislav Umbraun
vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství

Obdrží: [REDAKCE]

Na vědomí po nabytí právní moci: Městský úřad Hlinsko, Odbor dopravy, Adámkova třída 554, 539 01 Hlinsko + spisový materiál

Vyřizuje: Oprávněná úřední osoba Mgr. Iva Kašparová, tel. 466 026 665